

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4037/2024
05.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Марија Јоксовић из ..., против туженог ПД „Војводина“ доо Ново Милешево, чији је пуномоћник адвокат Немања Алексић, ради ..., одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка Вишег суда у Сомбору Гж1 67/2024 од 21.10.2024. године, у седници одржаној 05.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка Вишег суда у Сомбору Гж1 67/2024 од 21.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења о трошковима поступка Вишег суда у Сомбору Гж1 67/2024 од 21.10.2024. године.

Одбија се захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 348/2023 од 16.04.2024. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је апсолутно ништава одредба под тачком II подтачке д) и тачке III, Уговора о вансудском поравнању од 10.01.2007. године закљученим између тужиле и правног претходника туженог. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 164.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке тужила је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 67/2024 од 21.10.2024. године, ставом првим изреке делимично је усвојена, а делимично одбијена жалба тужене те је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди преиначено тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка преко износа од 59.400,00 динара до досуђеног износа од 164.700,00 динара, са разликом припадајуће законске затезне камате, док је у преосталом побијаном непреиначеном делу оспорена одлука

потврђена. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженој исплати трошкове другостепеног поступка у износу од 23.500,00 динара.

Против наведеног правноснажног другостепеног решења о трошковима поступка, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је одговорио на ревизију тужиле. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у сваком поступку појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија

није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију туженом нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку. Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**